

Barna-missiðin

Skandinaviska Barna-missiðin varð stovnað í 1983 av Sigvard Wallenberg, har ein í fyrstu syftu hugsaði um at arbeiða á Filipsoyggjunum. Arbeiðið er síðani viðkað til eisini at umfata Ukraina, Zambia og Moldova.

Í Føroyum finst eisini ein deild av Skandinavisku Barnamissiðinini, hvørs leiðari er Ella Niclasen, tlf. 213407. Hildið verður í Evsensens Pakkhúsi.

Í Moldova stuðlar Barnamissiðin pastor Vitalie, sum hevur ábyrgd av lítleri samkomu, og at geva fleiri børnum bæði mat, innivist og umsorgan.

Meiri fæst at vita um føroyskaarbeiðið hjá missiðinini á Facebook, ella hjá leiðaranum Ella Niclasen, tlf. 213407. Tvær hentar heimasíður í hesum sambandi eru tann svenska: www.barnmissionen.se ella tann danska: www.s-b-m.dk

Greinarøð um Moldov

Seinastu tíðina hava fleiri greinar um Moldov staðið í blaðnum.

Talan er um eina greinarøð í fleiri pørtum:

6. juni: Um 14 ára gamla Maarin sum hevur ábyrgd av 4 systkjum sínum

8. juni: Um kvinnur og menn í Føroyum sum pakka klæðir til Ukraina og Moldova

15. juni: Um Eyðgerð Dahl í Havn og hennara drúgva arbeiði hjá Barnamissiðinini

17. juni: Um pastor Vitalie í Moldova sum brennir fyrri landsmonnum sínum

24. juni: Um Karolinu Nattestad í Havn og hennara arbeiði í Barnamissiðinini

Í dag, 20. juli: Um familjuna hjá Lyudmilu sum ikki eigur til dagsins uppihald.

Vónandi hava lesarar blaðsins fingið størri innlit í arbeiðið hjá Skandinavisku Barnamissiðinini í Moldova og í Føroyum, og hvussu ein lítill hjálpanði hond kann gera stórt gagn og verða mongum til gleði.

FEKK EG BARA EI

MOLDOVA Uttarlaga í bygdini Cornesti, langt burturi frá øllum hinum, standa eini gul hús. Einaferð vóru tey eini valahús, har leiðarin fyrri lokalu tokstøðina búði. Í dag sæst lítil farvegur eftir vælferðini, nú Lyudmila og húski hennara bígva her. Ein fríggjadag í juni mánaði mánaði áttu tey ikki sýru í vegg

Orð og myndir: Snorri Brend

6. og seinasti partur:

Tú mást næstan vita, hvar húsini liggja. Fert tú bara súsand framvið høvudsvegnum, gáar tú neyvan um tey gulu húsini við tí ómálaða takinum. Tey standa heilt niðri við jarnbreytina, nærum goymd aftanfyri ein heyggi í teirri grasgrønu ongini.

Børnini spæla uttandura við tað, tey nú einaferð eiga av leikum. Og tað er ógvuliga avmarkað, tí hvussu skal móðurin hava ráð at keypa teimum leikur, tá hon ikki veit, hvat hon skal koyra í døgurðapottin um nakrar fáar tímar?

Nú hoyrir Lyudmila bráðliga ein bil nærkast húsum. Tað er eingin vegur oman higar, so hetta má vera onkur sum veit um ósløttu rásina oman. Hon fer út fyrri dyr, og sær ein hvítan minibuss nærkast.

Hon kennir ikki bilin, men innast veit hon, at hetta kann bara vera ein ávisur persónur sum koyrir bilin – pastor Vitalie úr lítlu samkomuni í býnum. Rætt er – tað er ungi presturin við tí stóra hjartanum fyrri andaligu og tímiligu støðuni hjá bygdarfólkinum, men sum umsiðir hevur fingið ein bil til vitterfrevnda arbeiðið sítt.

Pastor Vitalie kennir hennara trupulleikar og hennara yniskir: Hetta at kunna forsyrgja familju síni í dag og geva henni tað dagliga breyðið. Og síðani hetta, at kunna hava mat á borðinum dagin eftir – og dagin eftir tað.

Svong til songar

Pastor Vitalie kennir væl til støðuna og trupulleikarnar í heiminum hjá Lyudmilu. At tey hittust á fyrsta sinni, er í mangar mátar eitt undur.

Ein dagin hoyrði hon eina rødd innani sær, og sum bað hana fara at tosa við fólkinum í samkomuni hjá prestinum í bygdini. Hon var í dýrastu neyð: Maðurin var burtur; børnini liðu neyð; tey máttu mangan fara svong til songar, og hetta kundi hon sum mamma ikki liva við.

VÓN

Samkoman hjá pastor Vitalie er ikki stór, men hevur kortini eitt stórt hjarta fyrri teimum ringast støddu í bygdini Cornesti. - Eingin kann hjálpa øllum, men øll kunnu hjálpa onkrum, sigur presturin, sum her er á vitjan í heiminum hjá Lyudmilu

EIN HEIT TROYGGJA

Ein heita troyggja, sum er bundin av føroyskari kvinnu, er hent at hava, tá kavi og kuldi fara at herja um landið í vetur

Lyudmila var heppin, tí tey í kirkjuni ikki bert hugsaðu um tann andaliga boðskapin, men eisini hugsaðu um at hjálpa fólk í neyð. Tað vísti seg, at tey høvdu júst eitt tilboð til hennara og hennara evni:

Eitt skeið í seyming við elektriskari maskinu. Hon

meldaði seg til, og tað var skjótt greitt, at hon hevði góð evni í hesum sambandi.

Sjálv átti hon eina manuella seymimaskinu heima við hús, og varð hon dúgliga brúkt. Men tá ein maskina verður nógv brúkt, so hendir tað av og á, at ein lutur fer, og soleiðis

varð eisini hjá henni. Hon hevði hug at halda fram við seymingini, men varð forðað í hesum av teirri einfaldu orsök, at hon hevði ikki ráð at keypa henda lutin ella eina aðra maskinu.

Ynskið hennara var tí eisini rættiliga einfalt í okkara eygum: Hevði hon

bara havt ráð at keypa sær eina seymimaskinu, - brúkt ella nýggja. So hevði hon kunnað forvunnið sær nøkur oyru til mat og klæðir til seg sjálva og børnini.

Tað skuldi og átti annars maðurin í húsinum at havt gjørt. Hann hevur hon ikki sæð í longri tíð, eftir at hann, sum so mangur annar, fór til Ruslands at finna sær eydnuna. Men hann hevur verið trekur at senda nakað heim, og hevur ikki verið at sæð í fleiri mánaðir.

Sjónvarp ella mat

Heimið hjá Lyudmilu hevur upplivað bæði upp- og niðurtúrar. Tað byrjaði sum hjá mongum øðrum við tí góða lagnum, men tá arbeiðsloysi og figgjarlig kreppa rakti heimið, sluppu tey ikki undan.

Maðurin misti arbeiðið sítt, fall fyrri fløskuni, gjørdist harðligur í rúsinum, bukaði konuna, soleiðis at heimið so líðandi fór meiri og meiri í uppløysn. Í desperasjón, so at siga, fór maðurin ein dagin frá húsum, setti kósina móti Ruslandi, har hann hevði hoyrt at arbeiði var at fáa.

Hann var heppin, fekk arbeiði og pening og vitjaði aftur í Cornesti av og á. Ta einu ferðina hevði hann eitt stórt sjónvarp við sær, tí tað hevði ein alto so bara í Ruslandi. Og tað mátti ein sjálvandi eisini hava í Moldova. Eitt sjónvarp krevur sjálvandi streym, sum aftur kostar pening. Fyri hann hevði hetta status-symbolið týðning. Fyri hana hevði peningurin til frama og gagn barnanna størri týðning.

Maðurin rýmdi skjótt aftur til sítt lív í Ruslandi, meðan hon helt á at stríðast fyrri dagliga breyðinum til teir seks munnarnar at metta í húsinum: Tey fyra børnini, ein kvinnu aftrat og seg sjálva.

Týðiligt er at merkja, at henda hugsanin og henda kenslan av maktarloysi nívir hana. Hon er sera kedd um støðuna, roynir at vera sterk, men tárini í eygum hennara siga alt:

– Í gjár høvdu vit mat, men